

[Bramsnæs.]

den ny. Det er jo muligt, at man ikke er naaet til at tage Standpunkt til det i Handelsministeriet, og saa maa man naturligvis se, om ikke andre kan finde et Standpunkt, hvis der skal foretages en Ændring. Men det giver nærmest Indtryk af, at man ikke ønsker at give Rigsdagen Oplysning om, hvilken Fordeling man har tænkt sig der skulde være i Fremtiden. Hvis man ikke, som jeg har sagt, har taget Standpunkt dertil, er selve Loven jo ikke moden til Forelæggelse. I saa Tilfælde burde man have gennemarbejdet Sagen noget mere, inden man kom til Rigsdagen med den.

Med Hensyn til selve Princippet: at lade Børsens Udgifter dække gennem en Noteringsafgift fra de Selskaber, hvis Aktier noteres paa Børsen, maa jeg sige, at jeg ikke er sikker paa, at det er rigtigt. Disse Selskaber har nok en Interesse i at faa deres Aktier noterede paa Børsen — det kan der ikke være Tvivl om —, men Fondsbørsens Medlemmer har ogsaa en vis Interesse i, at Børsen bestaar — det kan heller ikke nægtes. Og uvilkaarligt forekommer det mig, at Fondsbørsens Medlemmers Interesse i at have en Børs er mere oplagt end Aktieselskabernes. For øvrigt er jo dette at være Vekselere og noteringsberettiget en Bestilling; man faar en Anerkendelse, bliver autoriseret, og det er dog en Værdi at faa en saadan Autorisation. Det forekommer mig derfor i og for sig ikke at være helt urimeligt, at det er Børsens egne Medlemmer, der bærer Børsens Udgifter. Det kan være, at Udgifterne har vist sig at være for store, fordi det Apparat, man har haft med Hensyn til Tilsynet, har været for stort. Men de vil jo ogsaa nu blive nedsat, saa det kan være, at Spørgsmaalet om Fordelingen af de Udgifter, der bliver tilbage, ikke bliver saa stort, som det har været tidligere, og at vi derfor maaske kunde blive ved det nuværende.

Ogsaa paa dette Punkt blev der i 1921 foreslaaet en Ændring i det Lovforslag, som den daværende Handelsminister fremsatte. Den Gang drejede det sig om helt at afløse Afgiften for Vekselererne og lægge den dels paa Aktieselskaberne, dels paa Obligationer. Jeg husker, at den daværende Ordfører for Venstre, afdøde Nationalbankdirektør Dalsgaard, med sin fine Ironi sagde

fra denne Talerstol: Det maa ikke have været særlig vel overvejet, hvorledes denne Afgift skulde ligge, den Gang man fastlagde den i 1919, naar man nu kommer og skal lave den om. Og det kan man sige endnu; man har i 1919 lagt den paa en Maade, som, hvis den skal ændres, har vist sig at være mindre vel overvejet. Men der er i og for sig aldrig givet nogen Argumentation for, hvorfor Ordningen var mindre vel overvejet, og der foreligger heller ikke her nogen som helst Motivering for at forlade det gamle Afgiftsgrundlag, intet.

Det vil altsaa forstaas, at jeg paa disse Omraader stiller mig noget reserveret og i hvert Fald gerne vil høre Motiveringer for saadanne Ændringer, som jeg her har nævnt. Det samme kan jeg sige med Hensyn til den Nedsættelse af Depotet fra 50 000 til 10 000 Kr., der skal kunne bevilges af Handelsministeren for saadanne Medlemmer af Fondsbørsen, som ikke er Deltagere i Terminsnoteringen. Jeg maa sige, at allerede dette, at der skal kunne findes Medlemmer af Fondsbørsen, der ikke deltager i Terminsnoteringen, forundrer mig. I den nuværende Lov forudsættes det i hvert Fald, at de alle sammen er Medlemmer af Likvidationskassen. Jeg har ikke hidtil vidst, at der kunde være to Arter af Medlemmer, nogle, som var Deltagere i Terminsnoteringen, og andre, som ikke var det. Det er nok muligt, at det lader sig gøre, men jeg gør opmærksom paa, at efter den nuværende Lovs Affattelse lader det sig ikke gøre. Den Bestemmelse om Terminsforretninger, der findes der — den nuværende Lov tillader jo Terminsforretninger —, forudsætter udtrykkelig, at der oprettes en Likvidationskasse som et Aktieselskab, hvori alle Fondsbørsens Medlemmer er Deltagere. Den nuværende Lov tillader altsaa ikke nogen saadan Sondring som den, der er foretaget her. Om Loven i den Skikkelse, der her foreslaas, vilde tillade en saadan Sondring, ved jeg ikke, det er muligt. Men om Loven faar den Affattelse, den her har, ved man jo ikke. I hvert Fald er denne Sondring noget nyt, noget, der ikke tidligere har været fremme til Drøftelse.

Hermed skal jeg gaa over til at omtale Spørgsmaalet om Terminsnoteringen. I den nugældende Lov staar der, som sagt, en Paragraf, der forudsætter, at man kan indføre Terminsnotering paa Københavns